

Buletin legislativ

Noiembrie 2008

Protecția consumatorilor	1
Drept societar	3
Comunicații electronice	4
Dreptul muncii	7
Dreptul energiei	9
Procedura insolvenței	13
Asigurări	14
Legea farmaciei	16
Servicii publice	18

Noiembrie 2008

Buletin legislativ

Protecția consumatorilor

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2008 privind modificarea și completarea unor acte normative privind protecția consumatorilor
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795/27.11.2008
Intrare în vigoare	27 decembrie 2008
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora; Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor; Legea nr. 289/2004 privind regimul juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice; Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare;
Legaturi cu legislatia comunitara	Directiva 1999/44/CE privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe; Directiva 97/7/CE privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță.
Dispoziții principale	Actul normativ modifică și completează reguli din domeniul protecției consumatorilor atât în scopul corectării unor erori în implementarea unor Directive europene în materie cât și în scopul de a consolida cadrul normativ intern pe domenii foarte sensibile în acest moment, și anume, piața imobiliară și piața creditelor. În ceea ce privește modificarea și completarea Legii nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, menționăm că a fost introdusă răspunderea dincolo de termenul de 2 ani de zile, calculat de la data livrării produsului. Această răspundere se aplică pe durata medie de utilizare a produsului dacă în această perioadă produsul nu poate fi folosit pentru scopul pentru care a fost realizat din cauza unor vicii ascunse. Modificările și completările aduse Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor reglementează, în principal, domeniile serviciilor financiare și ale serviciilor de intermediere imobiliară.

În ceea ce privește serviciile financiare, se statuează expres regula potrivit căreia consumatorul are dreptul să fie informat în mod corect, încă din faza precontractuală, asupra tuturor condițiilor contractuale iar furnizorul de servicii financiare are obligația legală de a comunica, în scris sau pe un suport durabil, consumatorului costurile totale care vor fi suportate de către acesta precum și un exemplar al proiectului contractului de credit.

Pentru a se evita publicitatea parțială și inducerea în eroare a consumatorului, noua reglementare stabilește reguli stricte privind informațiile minime care trebuie prezentate în cazul publicității referitoare la contractele de credit insistându-se pe costul total al creditului, tipul de dobândă fixă sau variabilă și dobânda anuală efectivă.

O altă regulă importantă care este destinată a apăra poziția consumatorilor și a ajuta la informarea completă a acestora cu privire la costurile finanțării este obligația furnizorului de servicii financiare de a menționa expres în contract dobânda precum și toate comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente acordării și derulării creditului fără a se face trimitere la condițiile generale de afaceri, listă de tarife și comisioane sau orice alt înscris și cu mențiunea suplimentară că furnizorul nu poate majora comisioanele, taxele, tarifele, spezele bancare sau orice alte costuri aferente creditului menționate în contract și nici nu poate introduce altele noi.

Reglementarea încearcă, de asemenea, să soluționeze problema dobânzilor la credite, obligând furnizorii de servicii financiare, așa cum am arătat, să precizeze expres tipul de dobândă, fixă sau variabilă, iar, în cazul celei variabile să precizeze indicii de referință, formula de calcul a variației și periodicitatea.

O ultimă mențiune despre modificările aduse pe domeniul serviciilor financiare este faptul că furnizorilor le este interzisă modificarea unilaterală a contractelor, fiind obligatorii notificarea prealabilă a consumatorului și încheierea unui act adițional la contract.

Modificările aduse Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor se referă și la serviciile de intermediere imobiliară statuând reguli privind obligația informării complete a consumatorului încă din faza precontractuală.

În plus, sunt stabilite clauzele minime care trebuie să le conțină contractele de intermediere imobiliară.

Actul normativ modifică și completează și Legea nr. 289/2004 privind regimul

juridic al contractelor de credit pentru consum destinate consumatorilor, persoane fizice, precum și Legea nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare introducând prevederi similare celor menționate anterior ca modificări și completări la Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.

Modificările au ca scop informarea corectă și completă a consumatorului, încă din faza precontractuală, asupra drepturilor și obligațiilor sale din contractul de credit, asupra tuturor costurilor acestuia, precum și asupra garanțiilor care trebuie constituite.

Un ultim aspect important al noii reglementări este clarificarea faptului că Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este autoritatea competentă să supravegheze și să controleze activitatea creditorilor și intermediarilor de credite în ceea ce privește protecția consumatorilor.

Autor

adrian.ispas@tuca.ro

Drept societar

Denumirea actului normativ

Legea nr. 284/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778/20.11.2008

Intrare în vigoare

23 noiembrie 2008

Legaturi cu legislația
comunitară

Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2006/68/CE din 6 septembrie 2006 de modificare a Directivei 77/91/CEE a Consiliului în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora

Dispoziții principale

Legea de aprobare încearcă să clarifice anumite aspecte procedurale în legătură cu operațiunea de reducere a capitalului social al unei societăți comerciale.

Astfel, în contextul opoziției pe care creditorii societății o pot face împotriva hotărârii de reducere de capital social, reducerea capitalului social nu are efect și nu se fac plăți în beneficiul acționarilor până la data la care instanța a respins cererea creditorilor ca inadmisibilă ori, apreciind că societatea a oferit creditorilor garanții adecvate sau că, luându-se în considerare activul societății, garanțiile nu sunt necesare, a respins cererea creditorilor ca neîntemeiată, iar hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Apreciem că noțiunea de „inadmisibilitate” a fost introdusă pentru cazul în care opoziția ar fi formulată de către creditorii care nu intră în câmpul de protecție al art. 208 alin. 3, e.g. de către creditorii ale căror creanțe sunt fie scadente înainte de data publicării hotărârii de reducere de capital social, fie ulterioare momentului publicării.

De asemenea, se adaugă prevederea că la cererea creditorilor societății, ale căror creanțe sunt anterioare publicării hotărârii, instanța poate obliga societatea la acordarea de garanții adecvate dacă, în mod rezonabil, se poate aprecia că reducerea capitalului social afectează șansele de acoperire a creanțelor, iar societatea nu a acordat garanții creditorilor, potrivit prevederilor legale aplicabile.

Autor

cristian.radu@tuca.ro

Comunicații electronice

Denumirea actului normativ

Legea nr. 298/2008 privind reținerea datelor generate sau prelucrate de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații, precum și pentru modificarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice („**Legea nr. 298/2008**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780/21.11.2008

Intrare în vigoare

20 ianuarie 2009 în general

15 martie 2009 în ceea ce privește reținerea datelor de trafic și localizare corespunzătoare serviciilor de acces la internet, poștă electronică și telefonie prin internet

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare;

Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare;

Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate („**Legea nr. 39/2003**”)

Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului („**Legea nr. 535/2004**”);

Legea nr. 15/1968 – Codul Penal al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare („**Codul Penal**”).

Legaturi cu legislația
comunitară

Directiva nr. 2006/24/CE privind reținerea datelor generate sau prelucrate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice destinate publicului și de modificare a Directivei 2002/58/CE

Dispoziții principale

Legea nr. 298/2008 a fost adoptată pentru a crea un cadru juridic adecvat păstrării și punerii la dispoziția autorităților competente a unor date și informații necesare în procesul de investigare a infracțiunilor grave legate de criminalitate organizată, terorism și siguranța statului. Legea nr. 298/2008 răspunde preocupărilor în acest sens existente de asemenea la nivelul Uniunii Europene și materializate prin adoptarea Directivei 2006/24/CE.

Obiectul generic al Legii nr. 298/2008 este instituirea în sarcina furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice/servicii de comunicații electronice destinate publicului a obligației de a reține anumite date generate sau prelucrate în cadrul activității lor de furnizare a serviciilor de comunicații electronice, în vederea punerii acestor date la dispoziția autorităților competente în ceea ce privește investigarea anumitor infracțiuni grave.

Datele care intră sub incidența obligației menționate anterior sunt datele de trafic și de localizare a persoanelor fizice sau juridice și datele conexe necesare pentru identificarea abonatului sau utilizatorului înregistrat. Trebuie menționat că obligația furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice/servicii de comunicații electronice destinate publicului nu vizează conținutul comunicării sau informațiile consultate în timpul utilizării unei rețele de comunicații electronice, interceptarea și reținerea acestora în aplicarea prevederilor Legii nr. 298/2008 fiind interzise.

Datele care intră sub incidența obligației de reținere trebuie păstrate pentru o perioadă de 6 luni de la momentul efectuării comunicării. După expirarea acestei perioade datele, cu excepția datelor puse la dispoziția autorităților competente potrivit dispozițiilor legii și păstrate de acestea, trebuie să fie distruse prin proceduri automatizate, în mod ireversibil.

Dispozițiile Legii nr. 298/2008 stabilesc și modalitățile de implementare a obligației furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice/servicii de comunicații electronice destinate publicului privind reținerea datelor.

Astfel, furnizorii sunt obligați să asigure crearea și administrarea unei baze de date în format electronic, în vederea reținerii datelor prevăzute de dispozițiile legii, date clasificate după mai multe criterii și prevăzute în detaliu în cuprinsul Legii nr. 298/2008 (de exemplu, (i) date necesare pentru urmărirea și identificarea

sursei unei comunicări, (ii) pentru identificarea destinației unei comunicări, (iii) pentru a determina data, ora și durata comunicării, (iv) pentru identificarea tipului de comunicare, (v) a echipamentului de comunicație al utilizatorului sau a dispozitivelor ce servesc utilizatorului drept echipament sau (vi) a locației echipamentului de comunicații mobile). Legea nr. 298/2008 prevede expres caracterul deductibil fiscal al cheltuielilor legate de crearea și administrarea bazei de date.

Punerea la dispoziție a datelor reținute de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice/servicii de comunicații electronice destinate publicului se face doar (i) în cazul investigării anumitor infracțiuni și doar (ii) autorităților competente.

Infracțiunile care pot justifica punerea la dispoziție a datelor sunt infracțiunile legate de criminalitatea organizată, prevăzute de Legea nr. 39/2003, cele legate de terorism, prevăzute de Legea nr. 535/2004 și cele contra siguranței statului, prevăzute în titlul I din partea specială a Codului Penal.

Autoritățile competente care au dreptul de a primi datele reținute sunt Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Public, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe.

Punerea la dispoziție a datelor reținute se face doar în cazul în care a început urmărirea penală și dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni grave.

Punerea la dispoziție a datelor reținute se face pe baza unei autorizații emise de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, la cererea acestuia din urmă. În anumite situații excepționale, reglementate de Legea nr. 298/2008, punerea la dispoziție a datelor reținute se poate face și pe baza unei ordonanțe motivate emise de procuror, însă acesta este obligat să prezinte instanței, în termen de 48 de ore de la emiterea autorizării, motivele care au stat la baza emiterii acesteia, iar instanța se pronunță cu privire la legalitatea și temeinicia ordonanței în cel mult 48 de ore.

Durata de valabilitate a autorizației este de maxim 15 zile.

Dispozițiile Legii nr. 298/2008 prevăd și sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor sale. Printre acestea, trebuie menționat că accesarea intenționată sau

transferul datelor fără autorizație constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la un an la 5 ani, iar împiedicarea cu intenție a punerii la dispoziția autorităților competente a datelor reținute se sancționează cu închisoare de la 6 luni la un an.

Autor

vlad.cercel@tuca.ro

Dreptul muncii

1. Accidente de muncă și boli profesionale

Denumirea actelor normative

Legea nr. 258/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale („**Legea nr. 258/2008**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.757/10.11.2008

Intrare în vigoare

13 noiembrie 2008

Dispoziții principale

Conform vechii forme a Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale („**Legea nr. 346/2002**”), decontarea serviciilor medicale, de reconversie sau măsurile compensatorii se efectuează de către asigurător (*i.e.* casa de pensii și alte drepturi de asigurări sociale), în cazul în care angajatul suferă o boală sau infirmitate cauzată de mediul de muncă. Legătura dintre boală și cauza acestuia, respectiv mediul de muncă se stabilea în urma analizelor medicale de specialitate.

Înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 258/2008, vechea formă a Legii nr. 346/2002 nu prevedea modalitatea concretă de decontare a serviciilor medicale de investigare și diagnosticare medicală efectuate asupra cazurilor care nu se confirmau ca boli profesionale sau accidente de muncă.

Având în vedere acest aspect, Legea nr. 258/2008 completează Legea nr. 346/2002, în sensul stabilirii obligației în sarcina asigurătorului de a deconta și serviciile medicale de investigație și analiză de specialitate în laboratoare necesare în vederea stabilirii caracterului de profesionalitate a bolilor, inclusiv în cazurile în care nu se confirmă existența unor boli profesionale sau accidente de muncă.

Autor

radu.ticleanu@tuca.ro

2. Carnetele de muncă

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2008 pentru modificarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii („**O.U.G. nr. 148/2008**”);

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765/13.11.2008

Intrare în vigoare	13 noiembrie 2008
Dispoziții principale	<p>Conform vechii reglementări a art. 296 din Codul muncii, operațiunea de predare-primire a carnetelor de muncă de către inspectoratele teritoriale de muncă la casele teritoriale de pensii în scopul preluării datelor din carnetele de muncă, în scopul dovedirii vechimii în muncă a angajaților, ar fi trebuit finalizată până la data de 30 iunie 2008.</p> <p>De asemenea, urmare a finalizării operațiunii de predare-primire a carnetelor de muncă în conformitate cu cele precizate anterior, conform vechii formulări a art. 298 din Codul muncii Decretul nr.92/1976 privind carnetul de muncă, cu modificările ulterioare s-ar fi abrogat la data de 1 ianuarie 2009.</p> <p>Având în vedere totuși că operațiunea de predare primire a carnetelor de muncă de către inspectoratele teritoriale de muncă la casele teritoriale de muncă nu s-a finalizat încă, O.U.G. nr. 148/2008 a prelungit termenul limită de predare primire cu doi ani. Astfel, această operațiune de predare primire va trebui finalizată până la 30 iunie 2011. De asemenea, Decretul nr.92/1976 privind carnetul de muncă urmează a se abroga la data de 1 ianuarie 2011.</p>
	3. Sistemul de pensii al agricultorilor
Denumirea actului normativ	Legea nr. 263/2008 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor („ Legea nr. 263/2008 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775/19.11.2008
Intrare în vigoare	1 ianuarie 2010
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale
Dispoziții principale	<p>Legea nr. 263/2008 pune bazele unui sistem de pensii și alte drepturi de asigurări sociale destinat exclusiv agricultorilor. Sistemul de pensii pentru agricultori va funcționa după principiul mutualității conform căruia statul participă alături de agricultori și în numele acestora la sistemul de pensii pentru agricultori, cu contribuții proporționale cu cele individuale.</p> <p>În înțelesul Legii nr. 263/2008, prin „agricultor” se înțelege persoana fizică, cetățean român, al altui stat sau apatrid, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința pe teritoriul României, în mediul rural.</p> <p>Conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 263/2008 sunt asigurați obligatoriu, prin efectul legii agricultorii cu vârstele cuprinse între 16 și 63 de ani, care:</p>

- dețin, sub orice titlu, terenuri agricole în exploatare sau sunt proprietari de terenuri forestiere, exploatări piscicole, animale, stupi de albine;
- desfășoară activități agricole în gospodăria proprie, precum și activități private nesalarizate în domeniul agricol, forestier, zootehnic, piscicol, apicol, sericultură și altele;
- sunt membre ale societăților agricole sau ale altor forme de asociere din agricultură.

Nu se vor putea asigura în sistemul de pensii reglementat de Legea nr. 263/2008, persoanele asigurate în sistemul reglementat de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și nici persoanele care beneficiază de una dintre categoriile de pensii acordate din sistemul public de pensii sau din alte sisteme de pensii.

Spre deosebire de persoanele asigurate în sistemul public de pensii reglementat de Lege nr. 19/2000, unde vârsta standard de pensionare diferă pentru femei și bărbați (i.e. 60 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați), vârsta standard de pensionare în sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor este de 63 de ani, atât pentru femei, cât și pentru bărbați.

Nici stagiile de cotizare nu diferă, fiind aceleași pentru femei și bărbați. Astfel, stagiul minim de cotizare în sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor este de 15 ani, în timp ce stadiul maxim este de 30 de ani.

Autor

mihai.anghel@tuca.ro

Dreptul energiei

1. Legislație privind promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Denumirea actului normativ

Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie („**Legea nr. 220/2008**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743/03.11.2008

Intrare în vigoare

6 noiembrie 2008

Dispoziții principale

Ca un prim element de noutate, Legea nr. 220/2008 stabilește două sisteme alternative de promovare a producerii de energie electrică din surse regenerabile de energie, respectiv (i) sistemul cotelor obligatorii, combinat cu tranzacționarea certificatelor verzi și (ii) sistemul de “preț fix”. Promovarea unuia dintre sistemele de mai sus urmează să fie aprobată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea

Autorității de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”), în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a Legii nr. 220/2008. Spre deosebire de sistemul cotelor obligatorii care era aplicabil și până la intrarea în vigoare a acestei legi, sistemul de „preț fix” este un element de noutate pentru piața românească de energie. Trebuie menționat ca Legea nr. 220/2008 stabilește principii doar cu privire la aplicarea sistemului cotelor obligatorii.

Relevant de menționat este că, în timp ce sub vechea reglementare producătorii de energie beneficiau de un certificat verde pentru fiecare 1 MWh de energie electrică din surse regenerabile de energie produs și livrat în rețeaua electrică, conform Legii nr. 220/2008 numărul de certificate verzi este diferențiat în funcție de sursa regenerabilă de energie utilizată, după cum urmează:

- un certificat verde pentru fiecare 1 MWh produs și livrat în rețeaua de energie electrică din centrale/grupuri hidroelectrice noi sau centrale/grupuri hidroelectrice de maximum 10 MW, rețehnologizate;
- un certificat verde pentru fiecare 2 MWh livrați în rețeaua de energie electrică din centrale hidroelectrice cu o putere instalată cuprinsă între 1 și 10 MW, care nu sunt noi sau rețehnologizate;
- două certificate verzi pentru fiecare 1 MWh livrat în rețeaua de energie electrică din centralele hidroelectrice cu o putere instalată de până la 1 MW/unitate;
- două certificate verzi, până în anul 2015, și un certificat verde, începând cu anul 2016, pentru fiecare 1 MWh livrat în rețeaua de energie electrică de producătorii de energie electrică din energie eoliană;
- trei certificate verzi pentru fiecare 1 MWh livrat în rețeaua de energie electrică de producătorii de energie electrică din biomasă, biogaz, biolichid, gaz de fermentare a deșeurilor, energie geotermală și gazele combustibile asociate; și
- patru certificate verzi pentru fiecare 1 MWh livrat în rețeaua de energie electrică de producătorii de energie electrică din energie solară.

Legea nr. 220/2008 modifică cotele anuale obligatorii de certificate verzi valabile pentru perioada 2008-2020, acestea urmând să crească treptat de la 5,26% (în anul 2008) până la 16,8% (în anul 2020).

Este important de menționat că Legea nr. 220/2008 majorează sensibil valoarea de tranzacționare a certificatelor verzi, astfel încât, în perioada 2008-2014,

valoarea minimă de tranzacționare va fi de 27 euro/certificat și cea maximă de 55 euro/certificat (conform vechii reglementări valoarea de tranzacționare varia între 24 euro/certificat și 42 euro/certificat). Furnizorii de energie electrică sunt obligați să cumpere un număr de certificate verzi egal cu produsul dintre valoarea cotei obligatorii stabilite pentru anul respectiv și cantitatea de energie electrică, exprimată în MWh, furnizată anual consumatorilor finali. În cazul în care această obligație nu este îndeplinită, aceștia trebuie să plătească contravaloarea certificatelor verzi neachiziționate la valoarea de 70 euro pentru fiecare certificat neachiziționat (în timp ce legislația anterioară stabilea o valoare de 84 euro/certificat. În ceea ce privește alocarea sumelor de bani plătite de furnizori pentru certificatele verzi neachiziționate, în timp ce în vechea reglementare sumele erau fie redistribuite producătorilor (în funcție de tipul de tehnologie folosit și de numărul de certificate vândute), fie utilizate pentru achiziționarea de la producători a certificatelor netranzacționate, Legea nr. 220/2008 prevede că aceste sume sunt alocate anual de către ANRE, pe baza unor criterii transparente și obiective, pentru investiții, în vederea facilitării accesului producătorilor din surse regenerabile la rețeaua de transport/distribuție.

În timp ce până la intrarea în vigoare a prezentei legi, racordarea producătorilor de energie electrică din surse regenerabile la rețeaua electrică se efectua în baza unui regulament aplicabil tuturor utilizatorilor, Legea nr. 220/2008 anunță elaborarea de către Ministerul Economiei și Finanțelor, în colaborare cu ANRE, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, a unui regulament aplicabil doar acestor producători.

Legea nr. 220/2008 menține principiul conform căruia tarifele de transport și distribuție sunt nediscriminatorii între energia produsă din surse regenerabile de energie și cea produsă din surse convenționale de energie.

Este important de menționat că, în vederea stimulării investițiilor pentru producția de energie din surse regenerabile de energie, Legea nr. 220/2008 introduce o serie de facilități pentru astfel de investitori, precum garantarea a cel mult 50% din valoarea împrumuturilor pe termen mediu sau lung, asigurarea infrastructurii de transport și a utilităților necesare inițierii și dezvoltării investiției, scutiri sau reduceri de impozite și taxe pentru profitul reinvestit, pentru o perioadă de 3 ani de la punerea în funcțiune a investiției și acordarea de contribuții financiare de la bugetul de stat pentru locurile de muncă nou-create.

Autor

mihaela.alexandrescu@tuca.ro

2. Modificarea Legii energiei electrice

Denumirea actului normativ	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 172/2008 pentru modificarea și completarea Legii energiei electrice nr. 13/2007
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787/25.11.2008
Intrare în vigoare	25 noiembrie 2008
Legături cu legislația comunitară	Directiva 2005/89/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006, privind măsurile menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică și investițiile în infrastructuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO) nr. 33 din 4 februarie 2006
Dispoziții principale	<p>Principalul scop al Ordonanței este de a introduce pentru autoritățile competente și operatorul de transport și de sistem anumite obligații menite să garanteze siguranța aprovizionării cu energie electrică, cum ar fi:</p> <ul style="list-style-type: none"> • obligația Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei („ANRE”) de a monitoriza piața de energie electrică în vederea evaluării nivelului de eficiență, transparentă și concurență al acesteia, a continuității în alimentare, pe bază de reglementări proprii, și de a prezenta rapoarte anuale primului-ministru și ministerului de resort privind problemele sesizate și soluțiile aplicate; • obligația operatorului de transport și de sistem de a colabora cu ANRE la elaborarea raportului menționat mai sus; • obligația ANRE de a elabora și transmite primului-ministru și ministerului de resort un raport cu privire la măsurile adoptate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal și serviciu public, inclusiv cele privind protecția consumatorului și protecția mediului și efectul posibil al acestora asupra concurenței la nivel național și internațional; • obligația Consiliului Concurenței ca, în urma consultării cu ANRE, să elaboreze și să transmită factorilor responsabili un raport privind poziția dominantă pe piață și comportamentul de speculă și anticoncurențial, acest raport trebuind să cuprindă o analiză a schimbărilor de proprietate și a măsurilor practice adoptate la nivel național pentru a asigura un număr suficient al actorilor pe piață sau măsurilor practice destinate creșterii interconectării și concurenței; • obligația operatorului de transport și de sistem de a propune ministerului de resort adoptarea unor măsuri de siguranță, în cazul unor situații neașteptate de criză pe piața de energie și în cazul în care

este amenințată siguranța fizică sau securitatea persoanelor, a aparatelor sau a instalațiilor ori integritatea sistemului, aceste măsuri trebuind să afecteze cât mai puțin buna funcționare a pieței interne europene și să se rezume strict la remedierea situației de criză care le-a generat;

- obligația ca restricțiile în aprovizionarea cu energie electrică în situații de urgență să respecte criteriile predefinite în ceea ce privește gestionarea dezechilibrelor de către operatorul de transport și de sistem și ca orice măsură de siguranță să fie luată în strânsă colaborare și cu consultarea altor operatori ai rețelelor de transport implicați, cu respectarea contractelor bilaterale aplicabile, inclusiv a acordurilor privind schimbul de informații;
- obligația operatorului de transport și de sistem de a întocmi din 3 în 3 luni un raport cu privire la fluxurile fizice de energie electrică care s-au derulat în cadrul importurilor de energie electrică din țări terțe Uniunii Europene în cursul ultimelor 3 luni anterioare datei raportării, care se transmite ANRE și ministerului de resort în vederea informării Comisiei Europene.

Autor

irina.moinescu@tuca.ro

Procedura insolvenței

Denumirea actului normativ

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 173/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței („O.U.G. nr. 173/2008”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26/11/2008

Intrare în vigoare

26 noiembrie 2008

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței;

Legea nr. 254/2007 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență;

Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

Dispoziții principale

O.U.G. nr. 173/2008 conține prevederi noi cu privire la aspecte legate de citarea și comunicarea actelor procedurale specifice procedurii de insolvență.

Regula generală în materie este că citarea părților și comunicarea actelor procedurale se realizează prin Buletinul Procedurilor de Insolvență. Totuși, prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune în cadrul procedurii de insolvență, se va realiza conform Codului de Procedură Civilă (i.e. transmiterea citației la sediul sau domiciliul părții).

O.U.G. nr. 173/2008 stabilește obligația de a prelua 1,5% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență și de a depune sumele reținute în fondul de lichidare administrat de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România pentru a acoperi cheltuielile aferente procedurii. Consecința practică a unei astfel de rețineri este reducerea corespunzătoare a sumelor ce urmează să fie distribuite creditorilor întrucât reținerea se face cu prioritate înainte de orice altă categorie de creanțe.

Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă desemnarea administratorului judiciar sau a lichidatorului judiciar al debitorului. Sub legislația anterioară, administratorul judiciar și lichidatorul judiciar erau desemnați de către adunarea creditorilor, ceea ce permitea creditorilor minoritari să își exprime poziția cu privire la această chestiune.

O.U.G. nr. 173/2008 prevede necesitatea evaluării bunurilor debitorului, atât în bloc, cât și individual, prin evaluarea în bloc avându-se în vedere fie evaluarea totalității bunurilor, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin „*subansamblu funcțional*” se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și folosirea utilităților.

Autor

andrea.deli@tuca.ro

Asigurări

Denumirea actului normativ	Lege nr.260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.757/10.11.2008
Intrare în vigoare	10 martie 2009
Legături cu alte acte normative	Legea nr.32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor
Dispoziții principale	Actul normativ instituie obligativitatea asigurării locuințelor aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice împotriva dezastrelor naturale prin încheierea unei

polițe anuale de asigurare (PAD).

Nu sunt acoperite de asigurare dependențele care nu sunt legate structural de clădirea în care se află locuința și nici bunurile aflate în locuință.

În noțiunea de dezastru natural sunt incluse: cutremurele, alunecările de teren și inundațiile.

Pentru a gestiona acest nou tip de asigurare obligatorie se înființează Pool-ul de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale (PAID), societate comercială la care vor participa societățile de asigurări autorizate de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice acest tip de asigurare.

Trebuie asigurate toate tipurile de locuințe indiferent de proprietar și indiferent de tipul acesteia. Pentru scopul legii locuințele sunt clasificate în două tipuri în funcție de calitatea materialelor din care sunt realizate, și anume:

- tip A - construcția cu structura de rezistență din beton armat, metal ori lemn sau cu pereți exteriori din piatră, cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic;
- tip B - construcția cu pereți exteriori din cărămidă nearsă sau din orice alte materiale nesuspușe unui tratament termic și/sau chimic.

În funcție de tipul de locuință sunt stabilite atât nivelul primelor obligatorii cât și nivelul sumelor asigurate obligatoriu. Astfel, pentru locuințele de tip A, nivelul primei obligatorii este de 20 EUR iar suma asigurată obligatoriu este de 20.000 EUR, în timp ce, pentru locuințele de tip B, nivelul primei obligatorii este de 10 EUR iar suma asigurată obligatoriu este de 10.000 EUR.

Nivelul primelor obligatorii și nivelul sumelor asigurate obligatoriu se pot modifica anual prin hotărâre a Guvernului.

Pentru primul an de asigurare persoanele fizice sau juridice vor trebui să își asigure locuința în termen de maximum 1 an de la data emiterii normelor de aplicare de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Pentru persoanele fizice beneficiare de ajutor social prima obligatorie se suportă din bugetele autorităților locale. În cazul înstrăinării locuințelor pentru care a fost încheiată o PAD, aceasta rămâne valabilă pe durata inițială.

În cazul în care este, însă, achiziționată o locuință pentru care nu există o PAD în vigoare, dobânditorul este obligat să încheie asigurarea obligatorie în termen de 5 zile de la data dobândirii.

Neîncheierea PAD constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100 la 500 RON și, în plus, proprietarul locuinței nu beneficiază de nici o despăgubire plătită din fonduri publice în cazul producerii dezastrului.

Autor

adrian.ispas@tuca.ro

Legea farmaciei

Denumirea actului normativ

Legea nr. 266/2008 - Legea farmaciei („**Legea farmaciei**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765/13.11.2008

Intrare în vigoare

12 ianuarie 2009

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare

Dispoziții principale

Odată cu intrarea în vigoare a Legii farmaciei, atribuția de a emite autorizațiile de funcționare pentru farmaciile comunitare va aparține Agenției Naționale a Medicamentului (conform Ordinului nr. 626/2001, această atribuție revine Ministerului Sănătății Publice). Autorizațiile de funcționare pentru drogherii vor fi emise în continuare de Ministerul Sănătății Publice, prin Direcția Farmaceutică.

Printre documentele ce trebuie depuse pentru obținerea autorizației de funcționare a farmaciei comunitare se numără și avizul de oportunitate asupra deschiderii unității care se emite de Ministerul Sănătății Publice prin autoritățile de sănătate publică, în baza avizului consultativ al Colegiului Farmaciștilor din România, avizul de oportunitate fiind netransmisibil. Avizul de oportunitate se emite prin raportare la criteriul demografic, după cum urmează:

- în mediul urban, o farmacie comunitară se poate înființa la minimum 3.000 de locuitori în municipiul București, la minimum 3.500 de locuitori în orașele reședință de județ și la minimum 4.000 de locuitori în celelalte orașe (același criteriu ca în Ordinul nr. 626/2001, cu excepția faptului că s-a introdus termenul de „*minimum*”);
- în mediul rural, o farmacie comunitară se poate înființa la minimum 4.000 de locuitori în localitățile cu peste 4.000 de locuitori și maximum o farmacie în localitățile cu sub 4.000 de locuitori (Ordinul nr. 626/2001 nu prevede vreun criteriu demografic în cazul înființării de farmacii comunitare în mediul rural).

Prin excepție de la criteriul demografic, se mai poate înființa câte o farmacie comunitară în gări și aerogări, precum și în centrele comerciale cu o suprafață de vânzare de minimum 3.000 m² în care se desfășoară activități de comercializare cu

amănuntul de produse și de alimentați publică, situate într-un singur imobil care utilizează o infrastructură comună și utilități adecvate.

Prevederile privind obținerea avizului de oportunitate se aplică până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv.

Procedura de obținere a autorizației de funcționare a farmaciei comunitare cuprinde aceleași etape ca și cele stabilite de Ordinul nr. 626/2001, respectiv:

- depunerea unei documentații specifice la Ministerul Sănătății Publice;
- efectuarea inspecției de către Direcția Farmaceutică din cadrul Ministerului Sănătății Publice, prin autoritățile de sănătate publică.

În cazul unui raport de inspecție favorabil, autorizația de funcționare va fi emisă în maximum 15 zile de la data efectuării inspecției.

Spre deosebire de Ordinul nr. 626/2001, Legea farmaciei prevede că autorizația de funcționare include autorizația sanitară de funcționare, autorizația pentru deținere și manipulare de substanțe și produse toxice, stupefiante, psihotrope și precursori, folosite în scop medical.

În ceea ce privește organizarea farmaciei comunitare, Legea farmaciei stabilește o serie de reguli, printre care:

- localul farmaciei va avea o suprafață utilă de minimum 50 m², excluzând din această suprafață holurile și grupurile sanitare;
- farmacia funcționează numai în prezența cel puțin a unui farmacist, care își exercită personal profesia, neputând fi înlocuit de o altă persoană de o altă profesie.

Mutarea sediului farmaciei comunitare se poate face doar în aceeași localitate, fiind comunicată Ministerului Sănătății Publice și Colegiului Farmaciștilor. Începerea activității la noul sediu se poate face numai după obținerea autorizației de funcționare pentru noul sediu.

Farmacia comunitară își încetează activitatea prin anularea autorizației de funcționare în următoarele situații:

- la cererea titularului;
- dizolvarea societății comerciale care operează farmacia;
- retragerea autorizației de funcționare;
- faliment;
- întreruperea activității pentru o perioadă de peste 180 de zile.

Farmacile comunitare și drogheriile înființate anterior intrării în vigoare a Legii farmaciei rămân înființate și își vor continua activitatea, fiind obligate ca, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare, să se reautorizeze și să se înregistreze în Registrul național de evidență a farmaciilor, respectiv în Registrul național al drogheriilor.

Acte normative abrogate

Ordinul nr. 626/2001 pentru aprobarea Normelor privind înființarea și autorizarea unităților farmaceutice, precum și a Condițiilor de organizare și funcționare a acestora

Autor

alina.lacatus@tuca.ro

Servicii publice

Denumirea actului normativ

Legea nr. 224/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006 („Legea nr. 224/2008”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743/03.11.2008

Intrare în vigoare

6 noiembrie 2008

Legături cu alte acte normative

Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 51/2006”);

Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, cu modificările și completările ulterioare („Legea nr. 101/2006”);

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2007 pentru modificarea și completarea Legii serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006 („O.U.G. nr. 92/2007”).

Dispoziții principale

Legea nr. 224/2008 are ca principal scop corelarea prevederilor existente în cuprinsul diferitelor acte normative care reglementează serviciile comunitare de utilități publice și instituțiile cu competențe în acest domeniu, ca urmare a numeroaselor modificări intervenite asupra acestora și, în special, armonizarea cu prevederile existente în Legea nr. 51/2006, Legea nr.-cadru în materia serviciilor comunitare de utilități publice.

Principalele modificări aduse de Legea nr. 224/2008 O.U.G. nr. 92/2007 și, implicit, Legii nr. 101/2006 vizează următoarele aspecte:

- modificarea în general a dispozițiilor legale, în vederea corelării cu dispozițiile Legii nr. 51/2006, cu privire la înființarea, organizarea și funcționarea serviciului public de salubritate a localităților la nivelul

asociațiilor de dezvoltare intercomunitară având ca obiectiv serviciile de salubritate;

- prevederea competențelor consiliilor județene cu privire la înființarea, organizarea, gestionarea și coordonarea sistemelor de management integrat al deșeurilor, bunurile aferente acestor sisteme aparținând domeniului public al județelor;
- înlocuirea prevederilor referitoare la posibilitatea privatizării operatorilor serviciului de salubritate cu statut de societăți comerciale, al căror capital social aparține în majoritate unităților administrativ-teritoriale cu prevederi referitoare la posibilitatea privatizării managementului acestor operatori.

Autor

vlad.cerel@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator senior (cristian.radu@tuca.ro)